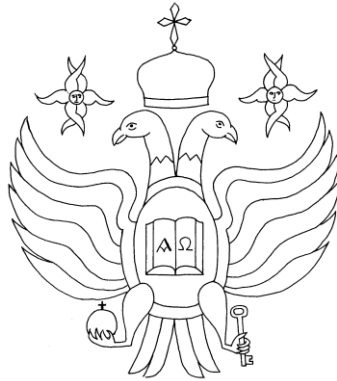

† МИТРОПОЛИТВЪ ІОСИФ

INIMA CURATA, IESUEA
ÎN CARE ASTAZI
SE NASTE
HRISTOS

SCRISOARE PASTORALĂ
LA NASTEREA DOMNULUI

2008

САТРЕ ТОТ СЪЕРУЪ, СИНУЪ МОНАНАЪ
СИ ПОРОУЪ ДРЕПТСЪАДИТОР
ДИН ÎНТРЕАГА МИТРОПОЛІЕ

Preacucernice Părinte,

Iubiți frați în Domnul nostru Iisus Hristos,

« Am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit
să I ne închinăm. » (Matei 2, 2)

Cu aceste cuvinte l-au întâmpinat cei trei magi de la Răsărit pe Irod, nedumerit de prezența lor în Iudeea cea atât de îndepărtată de locurile din care ei veneau. Deși departe de poporul care-L primea, din care se năștea Fiul lui Dumnezeu, Mesia Cel așteptat și Mântuitorul lumii, iată că mulți în lume cunoșteau și așteptau un Mântuitor al neamului omenesc. Taina Nașterii lui Mesia dintr-o Fecioară, a înomenirii Fiului lui Dumnezeu în Betleemul Iudeii, era descoperită acestor oameni atât de străini de legea Lui. Străini și neînvățați în lucrurile Dumnezeului Celui Adevărat, craii de la Răsărit s-au adevărit a căuta cu inimă curată adevărul toată viața lor, iar Dumnezeu i-a răsplătit, pentru că le-a dăruit nu numai să știe care este Adevărul, ci și să-L întâlnească, să I se închine. Deși veneau de departe și în căutările lor despre adevăr, Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu li se descoperă și le luminează calea până la ieslea Lui din Betleem, pentru că în căutarea lor doreau cu inimă curată să Îl găsească, să Îl cunoască pe Dumnezeu așa cum este El cu adevărat. De aceea, faptele lor au rămas înscrise în Evanghelie. Astfel, craii de la Răsărit ne conduc și pe noi astăzi la ieslea din Betleem, și de acolo la ieslea din lăuntrul nostru, acolo unde Hristos dorește să fie primit să Se nască și să ne nască : inima curată! Ei ne încurajează să nu uităm că oricât de îndepărtați am fi de Hristos, dacă Îl căutăm cu inimă curată, Îl vom găsi, pentru că El Însuși ne călăuzește.

Iată cum craii înșiși, ascultându-și conștiințele și neprețuind mai mult viața lor decât Adevărul în fața amenințărilor lui Irod, dau mărturie despre Lumina lumii cea adevărată, « ...Care luminează pe tot omul ce vine în lume » (In 1, 7-9). Cu toată încrederea ei s-au pus în slujba Luminii care a venit în lume și înspre care se îndreptau cu încredere. Iată Lumina lumii, despre care vorbește Sf. Evanghelist Ioan, Care vine în chip blând, de Prunc

născut în iesle, văzut și primit în chip tainic de cetele îngerești, de păstori, de craii de la Răsărit și de cele necuvântătoare, și care astăzi își caută lăcaș și în inima noastră. Steaua luminează, căutând cale spre fiecare inimă care dorește să primească pe Fiul Ceresc, pe Mântuitorul. Pentru fiecare suflet este din nou plinirea vremii, când « Dumnezeu trimite pe Fiul Său născut din femeie ... » (Gal 4, 4-5) ca prin El să devenim și noi fii, « ... să dobândim înfierea » (Gal 4, 5). Acum Hristos așteaptă să fie primit și-n inima noastră, prin Duhul Sfânt, care ne ajută să-L recunoaștem pe Fiul, să-L numim pe Dumnezeu Părinte. El face din noi fii adoptivi, El pregătește inimile noastre pentru a-L primi și a Se naște în noi Fiul. « Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toate cele ce sunt întrânsa », toate ale Lui sunt, și cerul și pământul, dar Domnul vrea odihnă, vrea iesle, vrea căldură în inima celui pentru care astăzi Se naște Prunc. În inima omului poate și vrea Hristos să încapă, prin Duhul Sfânt. Prin Duhul Sfânt Hristos caută astăzi lăcaș în inimile noastre pentru a Se naște. Aceasta este adevărata Lui casă, inima neprihănită, inima curată.

Inima noastră nu poate sta goală, se umple întotdeauna cu ceva : « cu iad, cu lume sau cu Dumnezeu ». Când Adam și Eva și-au întors inima de la Dumnezeu prin neascultare, s-au umplut de iad și de lume, s-au înrobit păcatului și slăbiciunilor și morții. Dar totuși Dumnezeu nu ne-a abandonat acestora, ci ne-a dat semn al dragostei nemărginite venirea Lui printre noi. Sub inima Fecioarei Maria, Maica Sa, Eva cea Nouă, și-a plecat și a odihnit capul Fiul Cel Ceresc, Domnul Dumnezeu, Ziditorul cerului și al pământului pentru a asculta bătăile inimii omenirii întregi care striga după izbăvire și pentru a-i spune omului răpus de păcat și de moarte că vrea să fie primit de inima lui pentru a-l mântui. Fiul lui Dumnezeu vrea inima aceea care n-a uitat că odinioară în ea se oglindea Cerul, care era oglinda măreției lui Dumnezeu, « care era odinioară în Rai cu totul în mâna Lui, în afară de orice primejdie » de moarte.

Astăzi Hristos Se sălășluiește în inimile noastre ori de câte ori Îl primim, luminându-le, curățindu-le, umplându-le de slava dumnezeiască. De aceea Îl dorim și-L căutam, și-L chemăm să-și plece capul și sub bătăile inimilor noastre cele pângărite, îndepărtate și împrăștiate în dorințele și grijile după cele pământești, pentru a-L putea vedea așa cum este.

Iubiți frați întru Domnul,

Și în viața noastră de zi cu zi avem nevoie de inima curată în care Hristos se oglindește pentru a-l primi și iubi pe fratele nostru. « Când o inimă necurată vorbește cu altă inimă necurată, este vrajbă... Dar când vorbesc două inimi curate este bucurie, este pace, este o mare minune .» Să nu uităm că Hristos ne iubește mai presus de tot și ne cere același lucru, să iubim. Însă fără ajutorul Lui cum vom reuși ?

Să mulțumim Părintelui Ceresc pentru darul făcut lumii prin Nașterea din Fecioară a Fiului Său în cetatea Betleemului, să-I dăm slavă pentru dragostea cu care ne cercetează și să-L rugăm să ne ajute să-L CĂUTĂM CU INIMA ÎNTREAGĂ și să spunem cu Fericitul Augustin : « Prin El Doamne ne-ai căutat pe când noi nu Te căutam, dar ne-ai căutat pentru ca și noi să putem începe a Te căuta.»

Să vă dăruiască, Fiul Cel Născut în iesle, Sărbători cu bucurie, pline de daruri cerești pe care să le puteți împărtăși și celor dragi dumneavoastră spre slava lui Dumnezeu.

† Mitropolitul Iosif

Paris, Nașterea Domnului 2008